

عنوان مقاله:

معماری به مثابه گفتگو

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احسان اینانلو طایفه

محمدصادق نصیری

خلاصه مقاله:

گفتگو یعنی سخن گفتن، یعنی درک متقابل... با گفتگو افقهای فکری جدیدی گشوده میشود و گونهای انکشاف رخ میدهد. آگاهی یکی از دستاوردهای گفتگو میباشد، حرکت به سوی تعالی و شکوفایی و انسانها با صحبت کردن به هم نزدیک میشوند. اجتماع محل جمع شدن مردم و تبادل نظر است. این تبادل نظر به صورت کلی در جامعه میتواند از طریق نشانهها صورت پذیرد. انسانها با لبخند، هم صحبت میکنند. لزومی ندارد واژهها تبادل شوند. زبان نشانه در جامعه ساری است. کشف آنها را به سوی دستاوردهایی در جهت شناخت بهتر دیالوگها و گفتگوهای نهفته در جامعه رهنمون می سازد. معماری به عنوان یک آرمان باید در جهت تقویت و رشد جامعه حرکت کند، معمار با قدرت خلاقیت خود میتواند در تبادل احساسات نقش ایفا کند و این تبادل احساس را در جهت درست خود هدایت کند. به واقع بهترین دغدغه ذهن معمارانمیبایست این باشد که چگونه میتواند فضا را به مکان تبدیل کرد. فضایی بوجود آورد که انسانها در آن احساس نزدیکی کنند، یعنی دیالوگ همسو شدن فضای معماری با انسان و تبدیل شدن این فضا به مکان. با این رویکرد شناخت عوامل تاثیرگذار در تبدیل شدن فضا به مکان بسیار حایز اهمیت است. عوامل تبدیل شدن فضا به مکان را میتوان در ارتباطات، گفتگو، معنی، ذهن، جامعه و مخاطبان دانست. در این راستا برای نیل به این هدف میتوان به بررسی موضوعی پرداخت که در آن تبادل احساسات بسیار شاخص میباشد. پاسخگو بودن به معنی برقراری ارتباط بین معماری و انسان است که از آن به دیالوگ توده و روح تعبیر می کنیم ویژگی که ذات هنر است. برای رسیدن به اهداف فوق لازم می دارم که توجهی بیشتر به جنبه گفتگو مدارانه هنر داشته باشیم در این زمینه بر سر سی هنری را که دیالوگ و گفتگو مدار می باشد را لازم می دانیم.

کلمات کلیدی:

معماری، گفتگو، زبان معماری، مخاطب معماری و جامعه، معنا در معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/612235>

